

*Som una excepció a les normes
de la son.*

George SZIRTES

Afaitat

Mirar-se sovint a l'espill és una cosa absolutament irrellevant. Més enllà de l'afaitat, darrere de la barba, des de l'arrel del primer pèl nevat o la solsida facial de la primera arruga, l'important és descobrir com et mires i, més encara, desxifrar el pretext inútil pel qual et mires.

Cel

Amb l'edat, els ulls acaben presoners de la seua pròpia mirada. Ens mirem més perquè ja no ens veiem. Els espills no només són legítims instruments de la vanitat. Són eines del cor, imprescindibles per reconèixer-nos entre les reixes.

Despertar

Despertar no té cap mèrit. Mantenir-se despert, en canvi, és un regal, un afany conscient de generositat. Dormir llargament i després obrir els ulls és un acte reflex. Igual de reflex que l'absurda troballa, per atzar, d'algunes respostes que inexplicablement encaixen amb preguntes que ni tan sols hem formulat nosaltres. Resistir-se a tancar els ulls quan algú ens obliga a fer-ho és un acte d'entrega. A alguna cosa, a algú o a un mateix. Té un significat autònom. Per tot arreu hi ha respostes, però la majoria sobren. Són mentida pura. Encara que perduren algunes respostes útils, estan desgastades, són (com) actes reflexos. Cal canviar les preguntes, i fer-ho és un acte d'entrega. Com mantenir-se despert.

Batecs

Són batecs el que no deixi de perdre. I cada dia més. A saber on anaren a parar els de la tardor, els d'ahir, els ajornats fins al final d'un bes, els desaprofitats contra un fill de puta, els bategats cinc línies abans d'escriure aquesta paraula. Continc la respiració com si no existira el temps i sent com un tornaveu llunyà s'adorm novament dins mi. Batecs que se'n van. El temps és una infecció.

Ritual

Treure el cap al dia, a l'aire fresc, al cant de les gàbies i saludar l'exèrcit d'antenes de televisió que a l'alba violen les teulades del barri. Preguntar per l'urbanisme, per Pèricles, pel traçat hipodàmic, i tramir un pla secret per assassinar l'alcalde. Treure el cap al cel, aquest forat a penes, aquest rectangle. Però treure el cap. Carpe diem.

Button

Button

«Refraccions», de Diamantis Ilias